

Dukkefar på heltid

**Claus F. Henriksen,
Horsens, åbnede
dukkeværksted med
iværksætterstøtte**

Tekst: Marianne Lindsmann
Foto: Povl Klavsén

I en tom butik på Allegade leger Claus Faber Henriksen med dukker dagen lang. Men legen er ikke bare leg, den er et arbejde, et budskab og et livsindhold. Han skaber selv sine dukker - former deres krop, syr deres dragter og giver ansigterne udtryk, så de passer til rollerne i de skuespil, han skriver til dem. Bagefter pakker han dukker, kulisser og rollehæfter og drager land og rige rundt for at spille dukketeater for børn.

Kærligheden til dukkerne har Claus Faber Henriksen haft siden han var barn i Nykøbing Falster og havde Jytte Abildstrøm som forbillede. Som voksen blev han teknisk assistent og fik job på skibsværftet i Nakskov, men skæbnen og Claus Faber Henriksen selv ville det an-

derledes. Efter nogle »lidt vilde« ungdomsår blev han troende kristen og lagde sit liv om, så han kunne bruge tiden på det, han syntes var vigtigt - nemlig at være aktiv i det frivillige kirkearbejde. I første omgang i Svendborg, men efter en periode som langtidsledig på et tekstilværksted og en tur på højskole med kone og to børn, startede han sammen med et par ligesindede dukketeatret »ABC-123«. Sammen rejste de rundt i verden og spillede for børn i bl.a. Norge, Sverige, USA og Spanien.

For tre og et halvt år siden endte familien Faber Henriksen i Horsens, og her begyndte drømmen om et dukkemager-værksted at vokse frem. Et sted med plads til farver, garn, pinde, flamingostykker, skumgummi, stof, aflagt børnetøj og alt det andet, Claus Faber Nielsen har brug for, når han laver sine dukker.

Teaterdrømme

- Jeg har fået min drøm realiseret på iværksætter-ydelse. Et af formålene med værkstedet er, at folk kan komme og se, når jeg arbejder. Jeg vil også gerne lave workshops, hvor skoleelever eller andre mindre grupper kan komme og selv prøve at lave dukker og spille teater. På læn-

gere sigt drømmer jeg om at indrette et stationært dukketeater med faste forestillinger, siger Claus Faber Henriksen.

Dukkemageren er selvlært og laver både skuespil, dukker og kulisser. Og når han tager ud med »ABC-123«, er det også ham, der fører dukkerne og spiller alle rollerne. Hvis det ønskes, klarer han også bugtaling, tryller, klovner og fortæller historier.

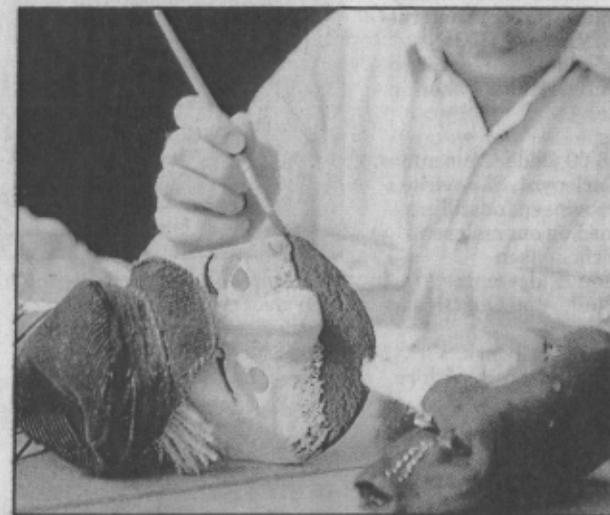
Men han lægger vægt på, at det ikke bare er indholdsløs underholdning. Der skal også være noget, man kan lære af eller tage med hjem og tænke over.

- Jeg tager udgangspunkt i min kristne livsholdning. Men jeg »præker« ikke. Forestillingerne handler om bibelske, almene og aktuelle emner, som er relevante for børnenes

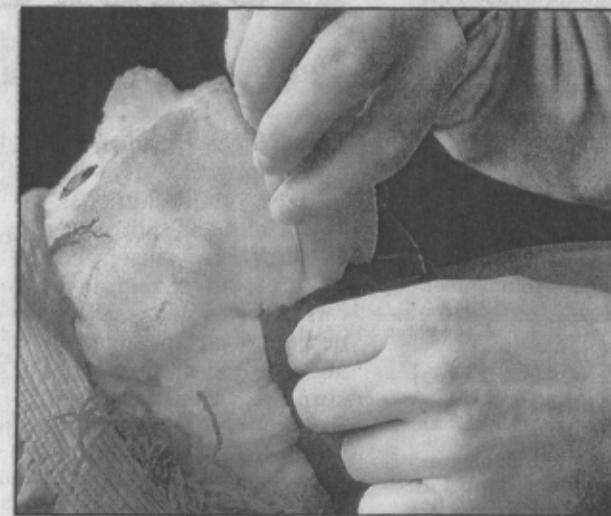
hverdag. Og så er det selvfølgelig også lidt for min egen fornøjelse.

- Stykkerne kan handle om emner som generthed, mobning, næstekærlighed, tilgivelse eller ensomhed. Det kan være svært at snakke om følelser og problemer. Men når dukkerne oplever det samme, bliver det meget nemmere, fordi man kan snakke om disse »tredje-personer« i stedet for at fortælle om sig selv.

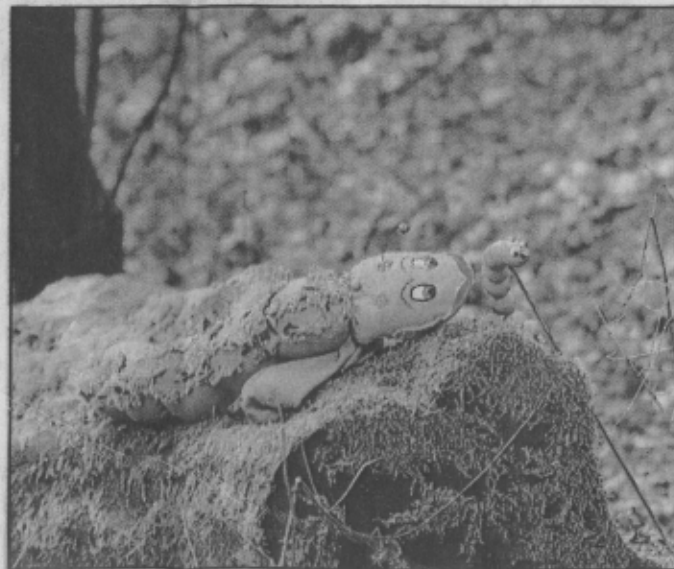
- Frem for alt må der ikke være noget forlorent eller opstølt i de stykker, man spiller for børn. Det gennemskuer de med det samme, siger Claus Faber Henriksen, der ikke bare holder af børn - men også af sine dukker. Derfor bliver de slidte dukker heller aldrig smidt væk, men får en pensionisttilværelse på værkstedets hylder.

Nye forestillinger kræver nye dukker. Claus Faber Henriksen klarer det hele selv - også det fine overskæg.

Rejser giver skrammer, og så må Claus Faber Henriksen i gang med nål og tråd.

Larven Ludvig som lille og som stor og fed - klar til at blive